

fer; thi kun da kunde jeg finde, at der var noget Sammenhæng mellem disse Dele.

Dankier: Hvis de ærede Forslagsstillerne kunne gjøre mig begribeligt eller antageligt, at vi vilde faae Rævnninger indførte et eneste Dieblik for, enten vi antage denne Bestemmelse eller ikke, saa kunde jeg forstaae, at vi kunne stemme for det; men jeg veed dog virkelig ikke, hvad der skulde bevæge den høitærede Justitsminister til at bringe os Rævnninger tidligere, fordi denne Paragraph stod her, eller hvad der skulde afholde os, som ønske Rævnninger indført, fra at minde den høitærede Justitsminister om at indfri dette Grundlovslofte, fordi der her staaer Tale om, at Rævnninger skulde dømmes i Pressesager; jeg for mit Bedkommende, naar jeg engang finder Leiligheden passende til at anmode den høitærede Justitsminister om at komme med et saadant Forslag, vil ikke afholde mig fra at komme med denne Anmodning, fordi dette ikke staaer i vor Presselov. Jeg maa ogsaa gjøre Forsamlingen opmærksom paa, at man ved at stemme imod dette Forslag aldeles ikke stemmer imod, at Rævnninger komme til at dømmes i Pressesager; man kan meget vel holde paa Rævnninger og holde paa dem i alle Overtrædelser af denne Presselov, som vi her, vil jeg haabe, vedtage, og alligevel maatte stemme imod dette Forslag. (Grundtvig: Maatte kunne!) Ja, maatte kunne stemme imod dette Forslag som baade overflødig, upassende og (Grundtvig: ubehageligt!) — ikke ubehageligt, men unyttigt; dog Alt, hvad der støber Sandfen for det Passende og Skønne er ogsaa ubehageligt, og forsaavidt er det jo ubehageligt.

Justitsministeren: Jeg har under Discussionen over Lovudkastet i det Hele troet at kunne henholde mig til de Uttringer, som af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ere blevne fremsorte, saa at jeg i Almindelighed har anseet det unødvendigt for mig at tage Ordet; men jeg troer dog, at jeg ved denne Leilighed bør sige en enkelt Bemærkning til de Uttringer, den ærede Ordfører har fremsat, navnlig i Anledning af, hvad den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 6te Valgkreds (Barfod) fremsatte. Grunden, hvorfor den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 6te Valgkreds

i Særdeleshed anbefalede dette Forslag, var efter hans egne udtryffelige Ord ikke den, at gjøre Lovudkastet meer eller mindre behageligt og antageligt; thi han erklærede selv, at han i begge Tilfælde, enten hiint Forslag blev antaget eller forkastet, vilde stemme imod Loven — altsaa er Loven i hans Dine under alle Omstændigheder forkastelig —, men den at faae Rævnningeindretningen saameget hurtigere indført. Den ærede Ordfører har nu ganske rigtigt bemærket, at han ikke paa nogen Maade kunde indsee, hvorledes den Omstændighed, at en Paragraph som denne stod i Loven, skulde kunne virke til, at vi fik Rævnningeinstitutionen tidligere indført; jeg skal tillade mig dertil at sige, at jeg, forsaavidt jeg kan overflue Forholdene, ikke skønner rettere, end at det nødvendigt vilde medføre, at den blev tidligere indført (Grundtvig: Ja, det troer jeg nok!). Det er ganske vist, at Bestemmelsen af, hvilke Sager der henhøre eller retlig bør henlægges under Rævnningernes Paakjendelse maa gives i den Lov, som bestemmer og ordner Rævnningeinstitutionen i det Hele; dersom man, hvergang der kom en Lov ud om Forbrydelser, Forseelser og Straffe, tillige vilde bestemme, om de skulde behandles af Rævnninger eller ikke, saa vilde man, før Rævnningeinstitutionen blev indført, have en heel Deel Bestemmelser, som senere vilde binde Lovgivningen ved Ordningen af selve Institutionen, thi det kan jo dog ikke nægtes, at Institutionens Ordning, de Bestemmelser, som skulle gives om Detailen af Rævnningernes Virksomhed, ville have en betydelig Indflydelse paa, hvilke Sager der kunne underlægges deres Paakjendelse. Det vilde altsaa være et reent Hysteron-Proteton, man vilde tage det Første sidst, og det Sidste først, dersom man forud vilde bestemme, hvilke Sager der skulde paakjendes af Rævnninger. Den eneste Bestemmelse, der i saa Henseende kan gives og gives med Rette, er den Bestemmelse, som indeholdes i Grundlovens § 79, hvor det naturligtvis i et kort Omrids maatte bestemmes, hvilke Sager der henhørte under Institutionen, for at den skulde blive til Virkelighed; men, naar man gaaer videre, kommer man strax ind paa en heel Deel Spørgsmaal, der ere meget vanskelige at løse. Det er nu vistnok overhovedet